

lov, forbeholder landbrugsministeren sig eventuelt at stille ændringsforslag under forslagets behandling under hensyn til, at indstilling fra statens jordlovsudvalg angående fastsættelse af de pågældende maksimumsbeløb for finansåret 1952—53 og om størrelsen af de nødvendige rådighedsbeløb under hensyntagen til de af det statistiske departement beregnede stigninger i byggeomkostninger endnu ikke har kunnet foreligge ved lovforslagets fremsættelse.

En til § 8 i den nugældende udlånslov svarende bestemmelse er ikke optaget i lovforslaget, da lån, hvorom tilsagn er givet før 1. april 1948, og som ikke senere er kommet til udbetaling eller er fornyet, må anses for bortfaldet. I overensstemmelse hermed er der i forslagets § 5, stk. 4, og § 7, i slutningen, foretaget redaktionelle ændringer af de tilsvarende bestemmelser i den nugældende udlånslov.

Løvrigt bemærkes følgende til lovforslagets enkelte paragraffer:

Til §§ 1 og 2.

Efter forslaget forskydes bevillingerne et finansår i forhold til den nugældende udlånslov.

Til §§ 3—7.

Bestemmelserne svarer til §§ 3—7 i den gældende udlånslov.

Til § 8.

Ved ophævelsen af de til lovforslaget svarende bestemmelser i den gældende udlånslov foreslås sidstnævnte lovs § 9 bevaret, idet denne bestemmelse angår ændringer i lovbekendtgørelse nr. 72 af 26. februar 1949 om opførelse af arbejderboliger på landet.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1952 og underkastes revision i rigsdagssamlingen 1952—53.